

Vene perekonnanimed on meestel ja naistel erinevad:

Мітин – Мітина

Кóшкин – Кóшкина

Сідоров – Сідорова

Täiskasvanute poole pöörduakse tihti ees- ja isanime pidi:

Вéра Ивáновна

Никола́й Ивáнович

Vene keeles pöörduakse vanema inimese poole teietades:

Вы говорíte по-эстонски? (Kas te räägite eesti keelt?)

Что вы читáете? (Mida te loete?)

Sõna lõpus hääldame tähte з pigem s-ina. Näiteks: **морóз (-с)** (külm)

Sõnas **здравствуйте** (tere) esimest **в**-d ei hääldata.

Sõnas **сегодня** (täna) hääldub **г** nagu **в**.

Ka vene keeles on nimisõnu, mis on alati ainsuses või mitmuses. **Jäta meelde!**

Alati ainsuses: **молоко́** (piim), **морóженое** (jäätis), **шоколад** (šokolaad), **чай** (tee).

Alati mitmuses: **каникулы** (puhkus), **са́нки** (kelk), **джи́нсы** (teksapüksid).

Kuigi kuude nimetused on kõik meessoost, tuleb kuupäeva näitav järgarv panna kesksosse:

Сегодня шестое мая. (Täna on kuues mai)

Сегодня первое июня. (Täna on 1. juuni)

Vene keeles küsitakse vanust nii: **Ско́лько тебе́ лет?**

Kuni arvuni 4 vastatakse nii:

Ему (ей) один год.

Ему (ей) два года.

Ему (ей) три года.

Ему (ей) четыре года.

Alates 5. eluaastast tuleb vastata:

Ему (ей) пять лет.

Kasutatud allikad: Vene keel - minu arm (2001). Leesi, Lauri. Tallinn : Valgus.

Vene keeles võrreldakse omadussõnu samamoodi nagu eesti keeles:

сильный (tugev) – **сильнее** (tugevam) – **самый сильный** (kõige tugevam)

Употребление слов нужно - нужен

НУЖНО	НУЖЕН, НУЖНА́, НУЖНО, НУЖНЫ
+ инфинитив; — надо	+ существительное в И. п.
Мне нужно раба́тать.	Мне нужен этот слова́рь. Мне нужна́ эта кнѝга. Мне нужно это письма́. Мне нужны эти докуме́нты.

Kasutatud allikad: Vene keel - minu arm (2001). Leesi, Lauri. Tallinn : Valgus.

